

Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Ιωάννης: Η νίκη επί του θανάτου - Μήνυμα για το Πάσχα 2025

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Αλβανίας](#)

Το μήνυμά του για το Πάσχα εξέδωσε, ως νέος Προκαθήμενος πλέον, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Ιωάννης όπου μεταξύ άλλων εστιάζει στη σημασία της Αναστάσεως ως νίκης επί του θανάτου, στον πόνο που υπάρχει διάχυτος στον σημερινό κόσμο αλλά και στο γεγονός ότι η Έγερση του Κυρίου είναι ένα μήνυμα διαχρονικό,

για κάθε άνθρωπο.

Ο νέος Προκαθήμενος δεν παραλείπει να αναφερθεί στον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιο αναφέροντας ότι: *“Αυτό το Πάσχα δεν έχουμε ανάμεσά μας τον αγαπημένο μας Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιο. Αλλά οι καρδιές μας παρηγορούνται γνωρίζοντας ότι τώρα αυτός πρεσβεύει για εμάς κοντά στον Κύριο, διότι «Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων» (Ματθ. 22:32)“.*

Σε άλλο σημείο ο Μακαριώτατος επισημαίνει: *“Ἡ Ανάσταση του Χριστοῦ μας ενδυναμώνει και δίνει σε όλους μας πίστη, μας δίνει ζωή από τη Ζωή Του, μια ζωή αγία, μια ζωή που νικά ακόμη και τον ίδιο τον θάνατο, μια ζωή ατελείωτη χωρίς τέλος, όπου η επίγεια εξουσία του θανάτου δεν έχει πλέον δύναμη. Γι’ αυτό έχουμε ελπίδα και η ελπίδα μας δεν είναι απλώς ένα συναίσθημα ή μόνον μία επιθυμία, αλλά μία βεβαιότητα θεμελιωμένη «επί τον λίθον», που είναι ο Χριστός“.*

Ολόκληρο το μήνυμα παρακάτω:

Τό Πάσχα εἶναι ἡ ἀνάμνηση τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ θεμελιώδης ἀλήθεια τῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς μας. Ἐάν δέν ὑπῆρχε Ἀνάσταση, ἐάν δέν εἶχε νικηθεῖ ὁ θάνατος, τότε «κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καί ἡ πίστις ὑμῶν» (Α΄ Κορ. 15:14), τονίζει ὁ μέγας Ἀπόστολος, διότι μόνον μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἀνθρώπινη φύση μας ἀπέκτησε τὴν ἀληθινὴ της σημασία καί τὸ ἀληθινὸ της νόημα. Ἡ νίκη Του ἐπὶ τοῦ θανάτου εἶναι μία παγκόσμια νίκη, για ὅλες τίς ἐποχές καί για ὅλους τοὺς λαοὺς, νίκη για τὴν ὁποία δικαιοῦνται νὰ χαίρονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Κάθε ἄλλη νίκη στὸν κόσμο δημιούργησε διαιρέσεις καί συνεχίζει νὰ διαιρεῖ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους. Ὅταν κάποιος κερδίζει, κάποιος ἄλλος χάνει. Ὁ ἓνας χαίρεται καί ὁ ἄλλος λυπᾶται. Ἐνῶ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι πηγὴ χαρᾶς γιὰ ὅλους, πρέπει νὰ χαίρονται ὅλοι, ἐπειδὴ ὁ θάνατος νικήθηκε, ὁ κοινὸς ἐχθρὸς ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Αὐτό τό Πάσχα δέν ἔχουμε ἀνάμεσά μας τόν ἀγαπημένο μας Ἀρχιεπίσκοπο Ἀναστάσιο. Ἀλλά οἱ καρδιές μας παρηγοροῦνται γνωρίζοντας ὅτι τώρα αὐτός πρεσβεύει γιὰ ἐμᾶς κοντά στὸν Κύριο, διότι «Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων» (Ματθ. 22:32). Πιστεύουμε ὅτι ὁ θάνατος δέν εἶναι τό τέλος, ἀλλά ἡ ἀρχὴ μιᾶς νέας ζωῆς ἐν Κυρίῳ. «Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλπιότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν» (Α΄ Κορ. 15:19).

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἐνδυναμώνει καί δίνει σέ ὅλους μας πίστη, μας δίνει ζωή ἀπὸ τὴ Ζωή Του, μια ζωή ἀγία, μια ζωή πού νικά ἄκόμη καί τόν ἴδιο τόν θάνατο, μια ζωή ἀτελείωτη χωρίς τέλος, ὅπου ἡ ἐπίγεια ἐξουσία τοῦ θανάτου δέν

ἔχει πλέον δύναμη. Γι' αὐτό ἔχουμε ἐλπίδα καί ἡ ἐλπίδα μας δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα συναίσθημα ἢ μόνον μία ἐπιθυμία, ἀλλά μία βεβαιότητα θεμελιωμένη «ἐπὶ τὸν λίθον», που εἶναι ὁ Χριστός. Τό Πνεῦμα καί ὁ Λόγος τοῦ ἔσπειραν τὸν σπόρο τῆς ζωῆς ἐκεῖ ὅπου βασίλευε ὁ θάνατος, διέδωσαν τὸ φῶς ἐκεῖ ὅπου ἦταν τὸ σκοτάδι καί σκόρπισαν χαρά παντοῦ ὅπου ὑπῆρχε φόβος καί θλίψη. Πέρασε μέσα ἀπὸ τοὺς τάφους τῶν κεκοιμημένων, σκορπίζοντας τὰ ἄνθη τῆς αἰωνιότητος.

Βεβαίως γνωρίζουμε καλὰ τίς δυσκολίες αὐτῆς τῆς ζωῆς. Στόν κόσμον ὑπάρχουν ἀδικία καί πόλεμοι, φτώχεια καί βάσανα, ἀσθένειες καί θάνατος, πού συχνά μποροῦν νὰ ὀδηγήσουν τοὺς ἀνθρώπους σε ἀπόγνωση. Ὁ ἐγωισμός καί ἡ ἀπληστία ἔχουν δηλητηριάσει καί παραμορφώσει τίς σχέσεις μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ἀποξενώνοντάς καί ἀπομονώνοντας τὸν ἓνα ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τίς ἀξίες, ἀπὸ τὴν ἀγάπη, τὴ δικαιοσύνη, τὴ συμπόνια καί ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴν καθημερινή μας ζωή, δημιουργεῖ ἓνα πνευματικὸ σκοτάδι, θολώνοντας τὸν ἀνθρώπινο νοῦ καί συγχέοντας τὸ νόημα τῆς ζωῆς. Τό πνευματικὸ σκοτάδι εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐμπόδιο γιὰ τὴν εἴσοδο στὴν ἀληθινὴ ζωὴ καί τὴ λύτρωση.

Ἀλλὰ ὅσο μεγαλύτερο εἶναι τὸ σκοτάδι, τόσο περισσότερο εἶναι ἀναγκαῖο τὸ φῶς. Αὐτὴ τὴν ἀγία ἡμέρα, ὅλοι εἴμαστε καλεσμένοι νὰ συμμετάσχουμε σέ αὐτὴ τὴ χαρά, διότι μόνον ὅταν βιώνουμε στὴ ζωὴ μας τὸ λυτρωτικὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ὑπαρξὴ μας μπορεῖ νὰ μεταμορφωθεῖ καί νὰ φτάσει στὴν πληρότητά της. Ἔχουμε τὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀγάπη Τοῦ εἶναι ἰσχυρότερη ἀπὸ τὸ μίσος, ἡ ζωὴ ἐν Αὐτῷ, ἰσχυρότερη ἀπὸ τὸν θάνατο καί ἐλπίδα μας στὸν Χριστό ἰσχυρότερη ἀπὸ τὴν ἀπόγνωση. Αὐτός εἶναι ἡ ἐλπίδα μας «οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον ἀλλάξουσιν ἰσχύν, πτεροφυήσουσιν ὡς ἄετοί, δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιήσουσι, βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν» (Ἡσ. 40:31).

Ἄν λάμψει τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως στὴ ζωὴ μας, τότε καί οἱ ἀνθρώπινες σχέσεις θὰ φωτιστοῦν. Ἔχουμε δημιουργηθεῖ ὡς κοινωνικά ὄντα καί εἴμαστε προορισμένοι γιὰ νὰ ζοῦμε σέ κοινωνία ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλον καί νὰ βοηθάμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, σεβόμενοι τὴν ἀξιοπρέπεια κάθε ἀνθρώπινου προσώπου, ἰδιαίτερα τῶν ἀνθρώπων σέ ἀνάγκες καί δυσκολίες. Οἱ θυσίες ὅπως καί ἡ θεραπεία δέν εἶναι εὐκόλες, ἀλλὰ εἶναι ἀπαραίτητες. Διότι, ἂν δέν βιώσουμε τὸν πόνο τοῦ Σταυροῦ, δέν θὰ βιώσουμε οὔτε τὴ χαρά, τὴ ζωὴ καί τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί καὶ ἀδελφές,

κατὰ τὴ περίοδο τοῦ Πάσχα ψάλλουμε: «δράμετε καί τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος

τό γένος τῶν ἀνθρώπων». Ἴσως σήμερα, περισσότερο ἀπό ποτέ, ο κόσμος μας χρειάζεται τό μήνυμα τοῦ Πάσχα, διότι ἡ Ἀνάσταση δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα γεγονός τοῦ παρελθόντος, ἀλλά μία συνεχῆς πνευματική ἐμπειρία για κάθε ἐποχή, για κάθε γενιά καί για κάθε ἄνθρωπο. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δίνει ἐλπίδα, φῶς καί χαρά στή ζωή μας καί δέν μᾶς ἀφήνει νά πνιγοῦμε στό πέλαγος τῆς θλίψεως. Ὅσο δύσκολα καί ἂν εἶναι τά προβλήματα μας, μᾶς ὑπόσχεται ἓνα ἐντελῶς διαφορετικό μέλλον.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἓνα γεγονός καί ἓνας ἐορτασμός πού ἀφορᾷ μόνον σέ Αὐτόν, ἀλλά καί σέ ὅλους ἐμᾶς, διότι μᾶς ἔκανε μετόχους τῆς Ἀναστάσεώς Του, μέ τήν πληρότητα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεώς του. Ἡ Ἀνάστασή Του ἀγγίζει καί μεταμορφώνει ὅλους τούς ἀνθρώπους, καθώς προσφέρει στήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη μιᾶ νέα ζωή καί γίνεται ὁ δείκτης τῆς τελικῆς ὁλοκλήρωσης τῆς ἀνθρώπινης φύσεώς μας. «Αὐτός πού σήμερα ἀναστήθηκε θά μέ ἀνανεώσει στό πνεῦμα καί θά μέ ἐνδύσει μέ τόν καινόν ἄνθρωπο» – ὑπογραμμίζει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Ἀναστάσεως ἡμέρα, καί λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καί ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἵπωμεν ἀδελφοί, καί τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καί οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος».

Μέ ἀγάπη Ἀναστάντος Χριστοῦ,

†Ιωάννης

Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας